

съставлявалъ главното занятие на свободните людие, защото дивечът снадбявалъ ги съ месна храна и облъкло.

Същия императоръ-писателъ Маврикий, ни дава свѣдѣния и за военния имъ битъ. Тѣ сѫ се сражавали повечето пѫти пѣши, като се прикривали съ твърдѣ тѣжък щитъ. Употрѣблявали сѫ дървенъ лжъкъ и малки напоени съ силна отрова стрѣли. Огъ оржията известни имъ сѫ били още тогава: копията, мечътъ, сулицата, стрѣлата, щитътъ и пращата. Въ сраженията употреблявали чукове, топори и секири. Когато ходили на война сѫ носили: тржби, рогове, хоругви; били сѫ имъ познати и други музикални органи, като гуслата, гайдата и пр. За първата ни говори Теофилактъ Симоката, а за втората Константинъ Багрянородни.

Часть отъ словѣнските племена, които сѫ живѣели въ Дакия и Панония, съ оржие на рѣка започнали да пълниятъ Балканския полуостровъ, нѣ безъ да могжть да унижтожатъ византийската военноадминистративна и църковна организация. Византия съ тѣхъ се биела, договаряла и почнала да търгува. Но известието на писателя Малха, продължавали сѫ да съществуватъ редъ про-чутни укрепени градове въ самия центъръ отъ европейските владѣнія на империята даже и слѣдъ оттеглованието на западните готи отъ Балк. полуостровъ. Писателя Прискъ сѫщо ни донася че латинския езикъ (навѣрно въ разваленъ видъ) е служилъ между Адриатическото и Егейското море, както въ обществения животъ тѣй и въ домашния. Тѣзи думи на Приска не можемъ да ги считаме буквально вѣрни, тѣй като остатките отъ иллирийското племе (днешните албанци) си служили, както тогава още, тѣй и днесъ у дома съ своя езикъ. Исключение трѣба да сѫ правили само прибрѣжните градове по Черното и Бѣлото море, въ които отъ незапаметни времена е населявало гръцко търговско население, като Варна, Месемврия, Анхиало, Солунъ и пр. Покъсно при обсадите на гр. Солунъ отъ аваритѣ, словѣнитѣ и бѣлгаритѣ, по известието на жизнеописателя на св. Димитрия, единъ отъ видните лица на варварския прѣводителъ знаелъ латински езикъ, гръцки, словѣнски и бѣлгарски. Значи вжтре въ Балк. полуострова, освѣнъ латински още прѣзъ VII вѣкъ билъ въ употребление и гръцкия.

Съ течението на врѣмето словѣните въ Балк. полуостровъ изучили сѫ твърдѣ много нѣща особено отъ византийцитѣ. Тѣ намѣ-